

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Sí, estem malament

Curar i governar són dues coses distintes

Sí, dissortadament, Andorra no està gens bé. N'hi ha que afirmen, amb les dades de la seva empresa damunt la taula, que el país està realment malament.

Em sap greu recordar-ho però Andorra ja no estava gens bé quan va arribar el virus. D'una banda ja tenia un deute desmesurat, d'una altra no disposava de cap matalàs financer i organitzatiu per fer front a tot això que se'ns ha abrigat al damunt.

De moment moltes coses estan encara mig adormides. Els expedients de regulació temporal d'ocupació i les reduccions de jornada laboral estan congelant la situació però no arreglen gran cosa.

Hi ha economistes prou assenyats que ja pregunten quantes de les empreses que s'han acollit a aquests expedients existiran el novembre del 2021?

Probablement aguantaran molts autònoms i professionals liberals perquè no tenen cap altra sortida. Però aguantaran empobrits.

Continuen sortint noves normes amb mesures ambigües i incessants incoherències polítiques i legislatives que no ajuden a veure una sortida clara.

El balanç final pel que fa a la desocupació no el sabrem fins que acabi la pandèmia.

Però penso que ara es veu més clar que en configurar-se les primeres mesures hi havia empreses que van sol·licitar acollir-se als expedients de regulació temporal d'ocupació i se'ls va concedir, però tenint en compte el que venia ja no eren viables, per la

qual cosa la sortida serà la suspensió de pagaments.

I pel que fa als crèdits, quantes empreses que els van demanar no els podran tornar? I quin impacte tindrà sobre els comptes dels bancs?

Insisteixo que abans del virus moltes empreses petites ja arrossegaven un excés d'endeutament.

Aquestes i altres mancances s'emportaran pel davant una bona part del teixit empresarial d'Andorra.

El país només se salvarà amb un gran pacte social i un gran corrent de fraternitat

I un impagament generalitzat dels crèdits bancaris serà aleshores un altre gran problema pel país.

Mentrestant el país segueix atrapat enmig d'un dilema de l'economia o la salut. Els assessors del ministeri de Sanitat continuen demanant mesures de restricció social –de relació social– dràstiques com les que s'han tornat a implantar fa unes setmanes, mentre que molts sectors econòmics es queixen dels costos desorbitats d'aquestes mesures.

Enmig el cap de Govern intenta balancejar un criteri i l'altre amb el resultat que finalment hem vist: mesures confuses, que arriben tard i que no eviten tancaments, amb el desastre que això suposa tant en l'àmbit sani-

tari com en l'econòmic.

La inseguretat del Govern s'ha posat de manifest en descarregar sobre "experts" sanitaris el pes de les seves decisions, generant en aquest sentit una perillosa confusió, perquè curar i governar són dues coses ben distintes. Ho demostra l'estranya explicació que ha donat Xavier Espot per autoritzar, a partir d'avui, l'obertura dels bars de 7 a 12 h: a la tarda-vespre hi hauria més risc que al matí!

Durant aquests vuit mesos de pandèmia el cap de Govern, alguns dels seus ministres, consellers de molts departaments, autoritats sanitàries i especialistes diversos han dedicat centenars d'hores a explicar-nos el que no sabien.

En temps convulsos com els actuals cal exigir un mínim de competència i un coneixement dels temes que preocupen la majoria.

Esdevé urgent que els responsables polítics facin un pla que prioritzi la salut però orientat que puguem tornar a engegar l'economia.

I quan tinguin un pla, s'ha de comunicar de forma clara, de forma constant i coherent. D'altra manera ens enfrontem a una temporada d'hivern que serà devastadora en tots els aspectes.

El país només se salvarà si, a més de fomentar la concertació per fer front al virus, els partits consensuen un gran pacte social, connecten amb la societat civil i impulsen un gran corrent de fraternitat.

En seran capaços?